

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของ Covey โดยความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามจากการวัดค่า Cronbach's Alpha สำหรับแบบประเมินตนเอง ได้ค่า Alpha เท่ากับ 0.915 คือมีระดับความน่าเชื่อถือในระดับยอดเยี่ยม (Excellent) (George and Mallery, 2003) สามารถทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ ข้อจำกัด และ ข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 318 คน เป็นเพศชาย 88 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67 และเป็นเพศหญิง 230 คน คิดเป็นร้อยละ 72.33

อายุ กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุ 22-23 ปี มากที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.14 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 20-21 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 31.13 และช่วงอายุ 18-19 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73

ชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 เป็นจำนวนชั้นปีละ 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24 เป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.92 และชั้นปีที่ 5 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ในช่วง 3.51-4.00 และช่วง 3.01-3.50 มากที่สุด จำนวนช่วงละ 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53 รองลงมาเป็นช่วง 2.51-3.00 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 22.01 ส่วนช่วง 2.01-2.50 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.92 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3.29 ละ 0.50 ตามลำดับ ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1.83 และ 4.00 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.01-3.50 มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03 รองลงมาเป็นช่วง 2.51-3.00 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53 และช่วง 3.51-4.00 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.78 ส่วนช่วง 2.01-2.50 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.66 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3.10 และ 0.39 ตามลำดับ ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1.83 และ 3.95 ตามลำดับ

ลำดับในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนโต มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 48.74 รองลงมาเป็นบุตรคนสุดท้อง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 30.82 และบุตรคนเดียว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.01 ส่วนบุตรคนกลางนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.43

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 47.17 รองลงมาเป็นอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 และอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 นอกจากนี้ อาศัยกับญาติพี่น้อง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.29 และอาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.83

จำนวนเพื่อนสนิท กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทอยู่ในช่วง 8 คนขึ้นไป มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.22 รองลงมาเป็นช่วง 0-3 คน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 32.39 และช่วง 4-7 คน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 32.39

ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 63.52 ส่วนผู้ที่มีประวัตินี้มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.48

ข้อมูลด้านกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทศึกษา แต่สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีจำนวน 171 และ 275 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 53.77 และ 86.48 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วน

ร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เป็นจำนวน
 รองลงมา จำนวน 147 คน และ 43 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 46.23 และ 13.52 ตามลำดับ
 ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ นั้น มี
 จำนวนผู้ที่เต็มใจมากที่สุด 154 คน คิดเป็นร้อยละ 48.43 รองลงมาเป็นเฉยๆ จำนวน 83 คน คิด
 เป็นร้อยละ 26.10 คน ผู้เต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 คน และมีผู้ที่ไม่
 เต็มใจเป็นจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.94 คน

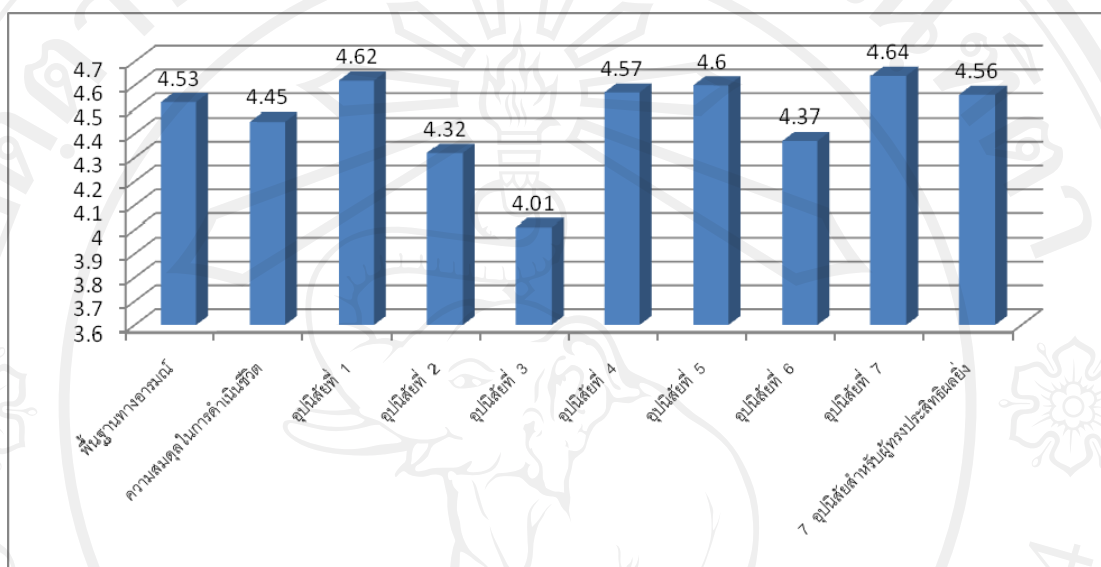
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมี
 จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 60.69 ส่วนผู้ที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
 ประสิทธิภาพยิ่ง มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 39.31

สถานภาพของบิดา/มารดา กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน มี
 จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 78.62 ส่วนแยกกันอยู่ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21
 และบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.18

อาชีพของบิดา อาชีพของบิดาเป็นข้าราชการมากที่สุด จำนวน 82 คน
 คิดเป็นร้อยละ 25.79 รองลงมาเป็นธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33
 เป็นเกษตรกร จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.55 ทำอาชีพรับจ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 13.52 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.06 ส่วนพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 และพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวนเท่ากันที่ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.09 ในขณะที่อาชีพพ่อบ้าน/
 ว่างาน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57

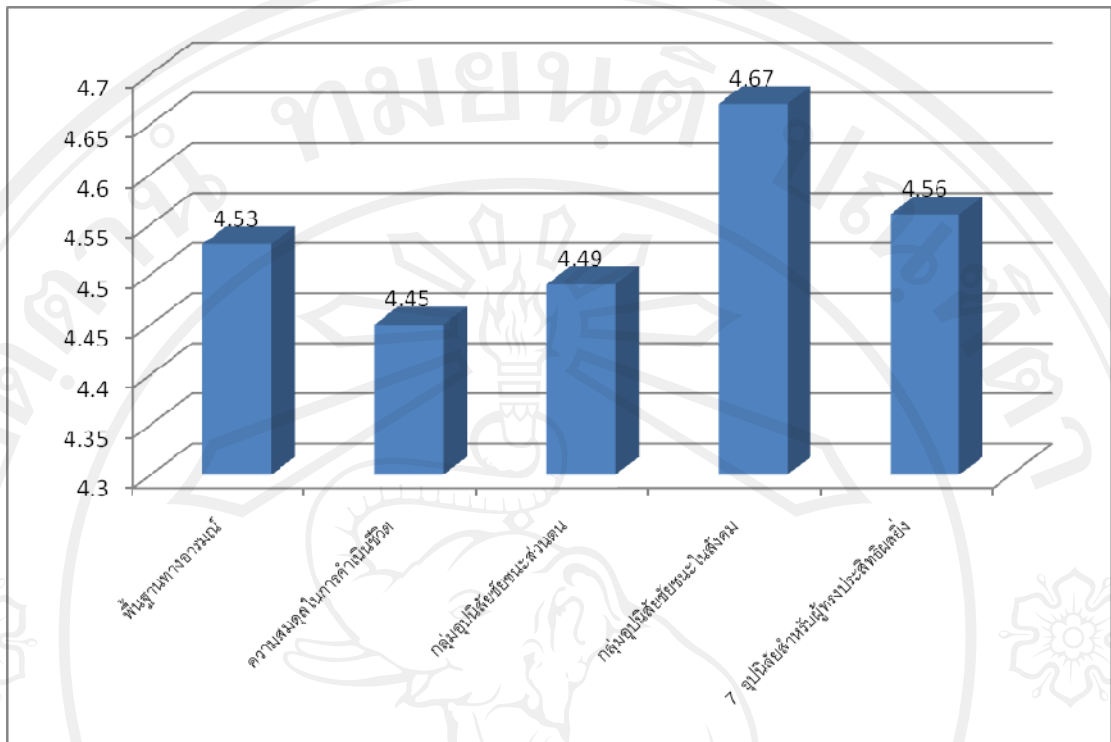
อาชีพของมารดา อาชีพของมารดาทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายมากที่สุด
 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 27.04 รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ
 18.87 เป็นข้าราชการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24 เป็นเกษตรกร จำนวน 51 คิดเป็น
 ร้อยละ 16.04 เป็นแม่บ้าน/ว่างงาน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 เป็นพนักงาน
 บริษัทเอกชน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.35 ในขณะที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและอื่นๆ
 น้อยที่สุด และมีจำนวนที่เท่ากันที่ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

รูป 1 แสดงค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

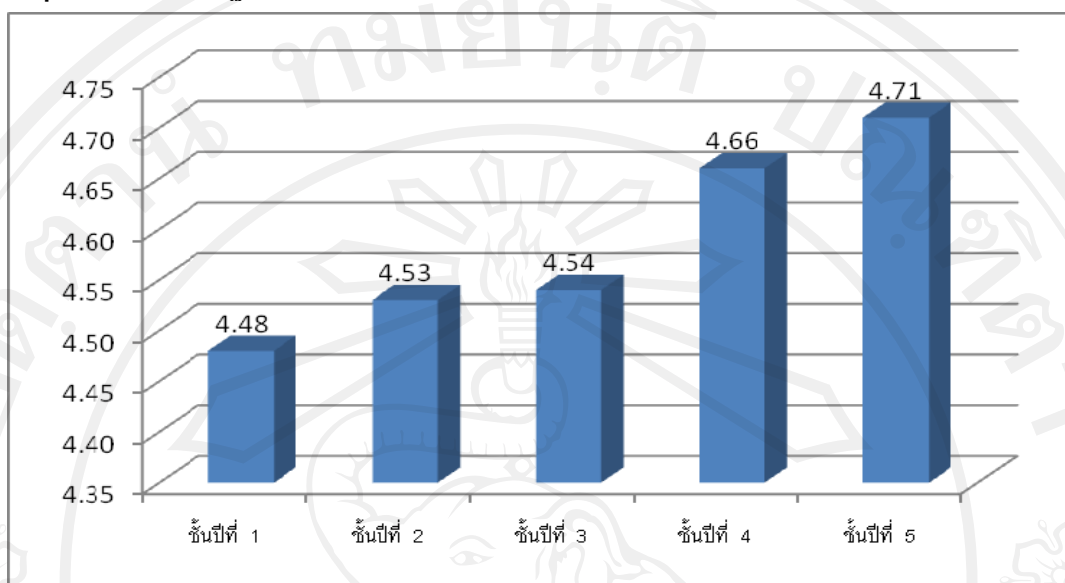
จากรูป 1 พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมากที่สุด รองลงมาคือระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และระดับอุปนิสัยที่ นักศึกษามีน้อยที่สุด คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

รูป 2 แสดงค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

จากรูป 2 พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด รองลงมาคือระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวตามลำดับ ส่วนระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิตมีน้อยที่สุด

1. อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

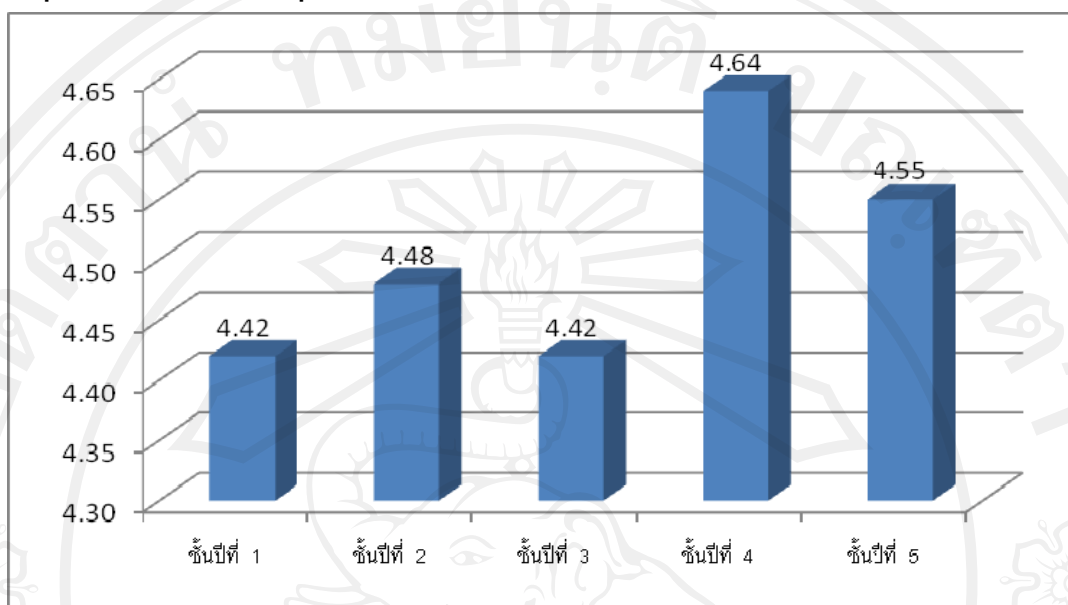
รูป 3 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ภาพรวมระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.71 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 4.53 4.54 และ 4.66 ตามลำดับ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่อง การเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เท่ากับ 4.74 4.74 4.83 และ 4.78 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 และ 5 มีค่าเฉลี่ย เรื่อง การแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และ 4.89 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่อง การไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เท่ากับ 3.98 3.95 4.00 4.16 4.07 และ 4.03 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก

2. อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

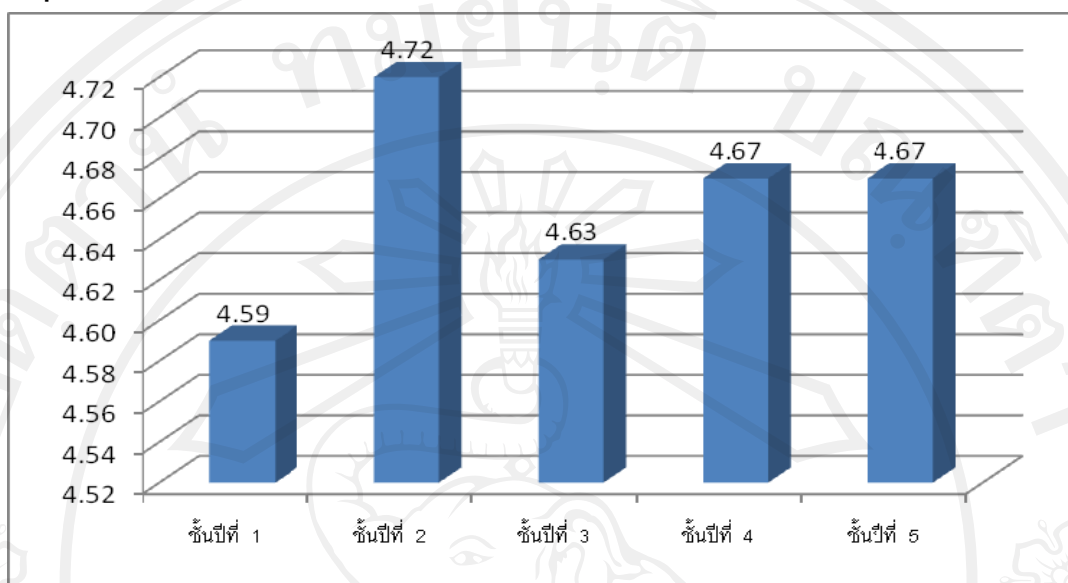
**รูป 4 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต**

ภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.64 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 4.48 4.42 และ 4.55 ตามลำดับ

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่อง การทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 4.59 4.46 4.64 และ 4.57 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเรื่องเวลาทำงาน ได้คำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้สูงที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมาก

ส่วนเรื่องการให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.29 4.21 4.40 4.22 และ 4.26 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

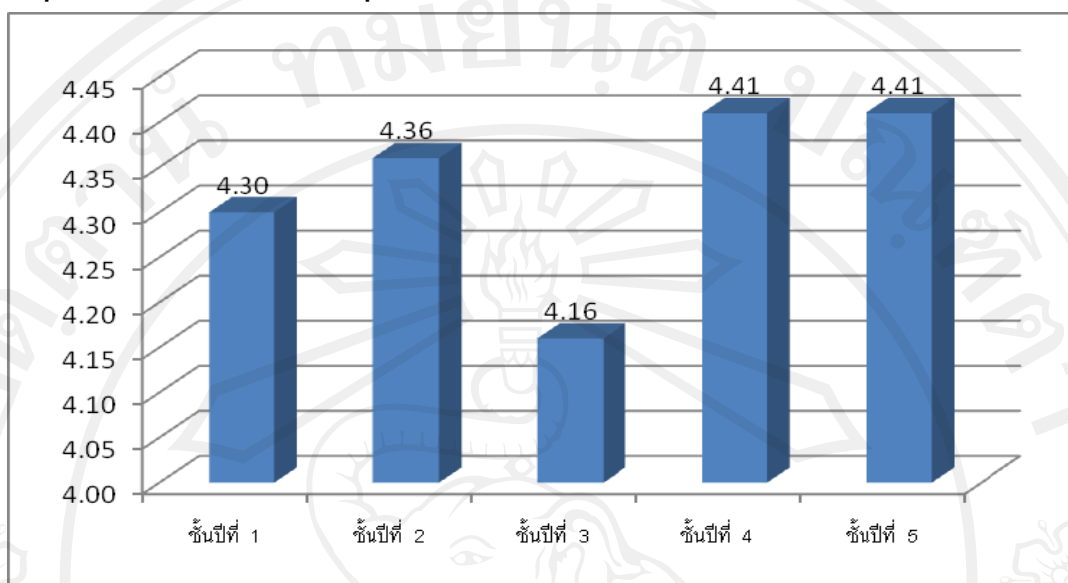
รูป 5 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ใน นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.72 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 4.63 4.67 และ 4.67 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เรื่อง การควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 4.71 4.67 4.79 4.76 และ 4.72 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่อง การรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตนเอง มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 4.46 4.55 4.62 และ 4.56 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 3 5 4 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเรื่องการทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ต่ำที่สุด เท่ากับ 4.57 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

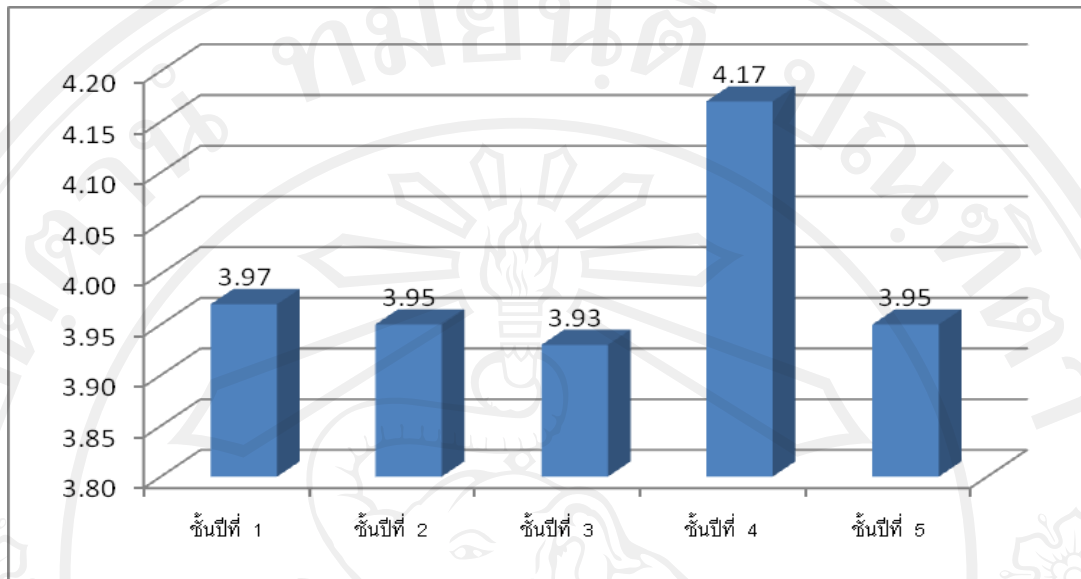
รูป 6 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.41 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 4.36 4.16 และ 4.38 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่อง การรู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 4.71 4.56 4.79 4.87 และ 4.74 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่องการเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการทำอะไรให้สำเร็จ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 4.02 3.88 4.19 4.11 และ 4.04 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก

5. อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

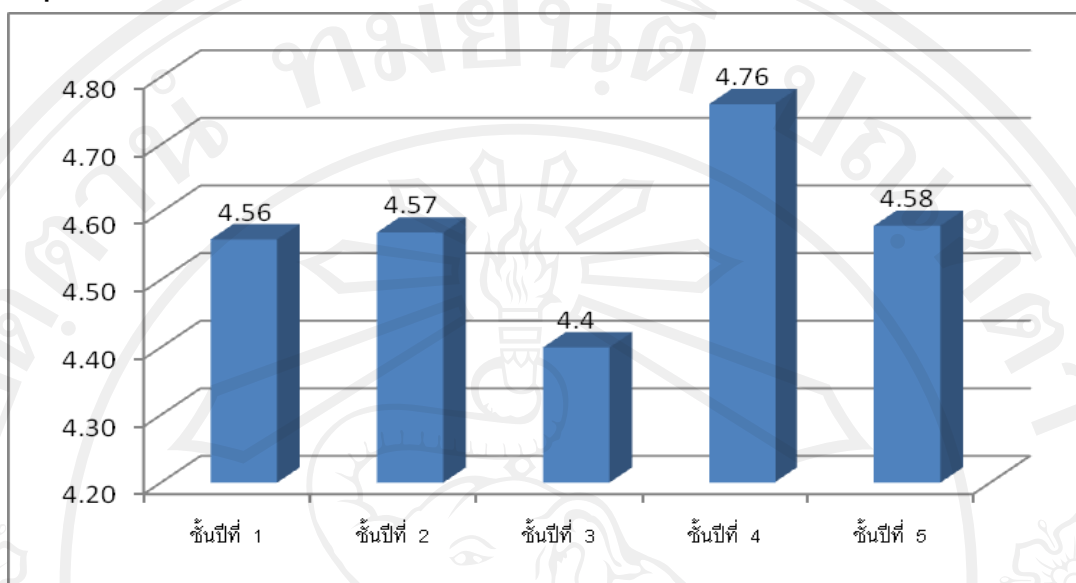
รูป 7 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.17 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 3.95 3.93 และ 3.95 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่อง สิ่งต่างๆ ที่ทำ ทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 4.29 4.33 4.40 4.36 และ 4.35 ตามลำดับ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 4 5 และกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่องการมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 3.69 3.67 3.97 3.73 และ 3.73 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

รูป 8 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5

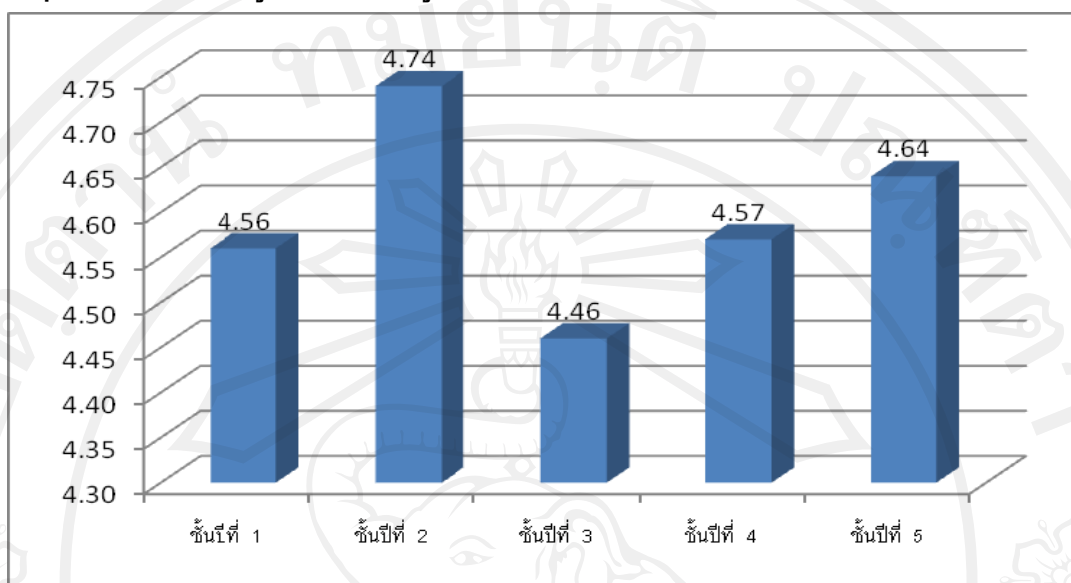
กับระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.76 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 4.57 4.40 4.58 และ 4.58 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่อง การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 4.74 4.54 4.93 4.78 และ 4.75 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่องการให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตนเอง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 4.41 4.23 4.55 4.29 และ 4.37 ตามลำดับ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 2 4 และกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในระดับมาก

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

รูป 9 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5 กับระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

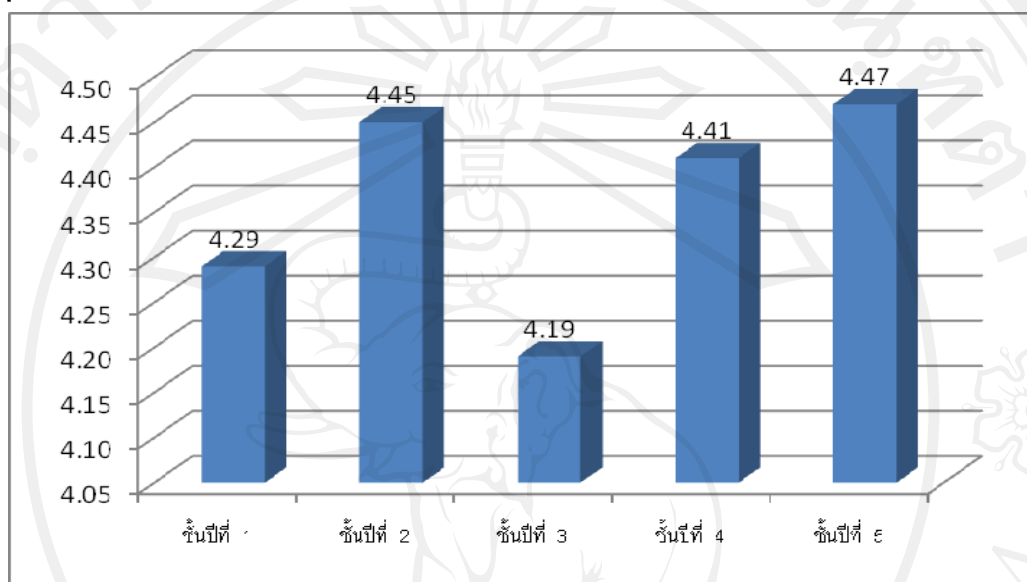
ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.74 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 4.46 4.57 และ 4.64 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา เรื่อง ถิ่นพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 4.83 และ 4.61 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเรื่อง การเป็นคนอ่อนนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นสูงที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.51 และ 4.69 อยู่ในระดับมาก

ส่วนเรื่อง เวลาฟัง พยายามทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่มุมมองของตัวเองเท่านั้น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 4.62 4.65 และ 4.54 ตามลำดับ อยู่ในระดับอุปนิสัยมาก ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเรื่อง การพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่นต่ำที่สุด เท่ากับ 4.37 อยู่ในระดับอุปนิสัยมาก และ นักศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเรื่อง การเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นต่ำที่สุด เท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับอุปนิสัยมาก

8. อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

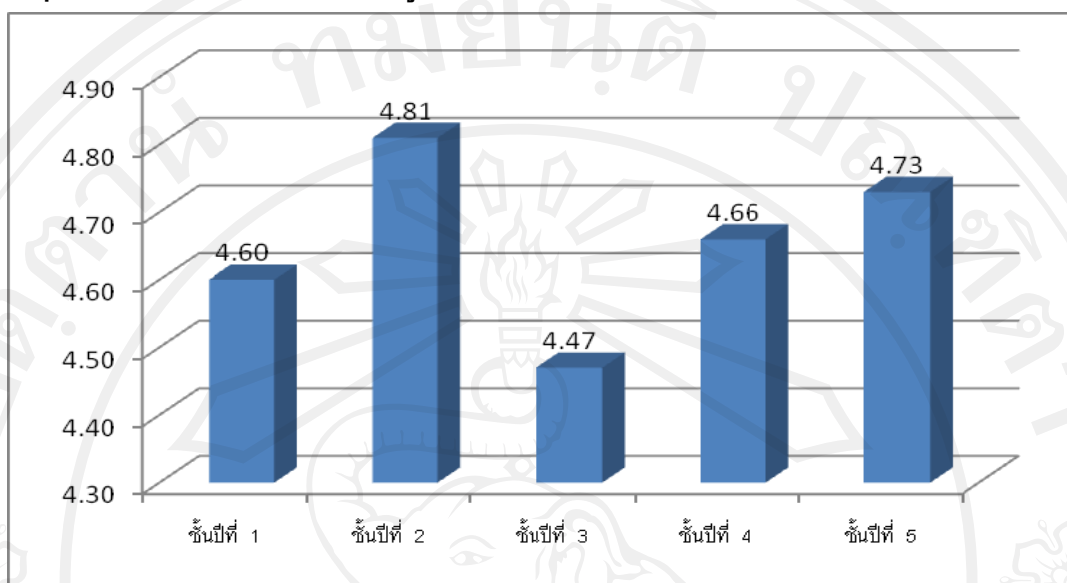
รูป 10 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5 กับระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.47 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 4.45 4.19 และ 4.41 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่อง การให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 4.64 4.40 4.47 4.53 และ 4.53 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก

ส่วนเรื่อง การขอกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.41 4.11 4.34 4.38 และ 4.38 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ยกเว้นค่าเฉลี่ยในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

รูป 11 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

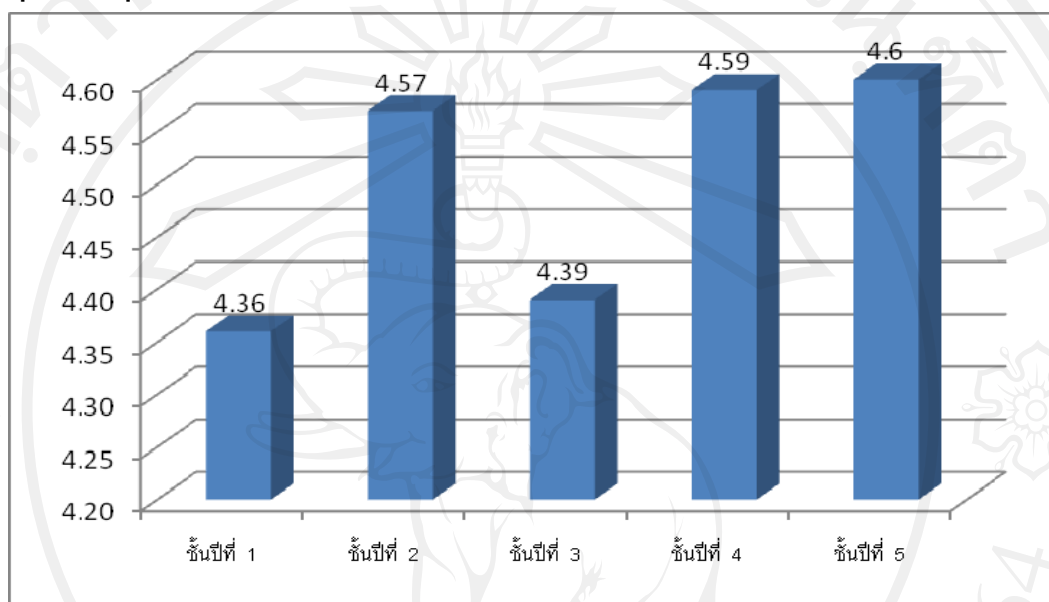
ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ใน นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 4.81 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 4.47 4.66 และ 4.73 ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่อง การใช้เวลาในการหาความหมาย และความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 3 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 4.60 4.90 4.75 และ 4.74 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเรื่องการให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดี เรื่อง ความพยายามอย่างมากที่จะสร้าง และปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเรื่อง การใช้เวลาในการหาความหมายและมีความสุขในชีวิต ที่สูงสุดและเท่ากันทั้ง 3 อุปนิสัย คือ 4.76 ซึ่งอยู่ในระดับอุปนิสัยมาก

ส่วนเรื่อง การให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดี เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 4 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 4.38 และ 4.57 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยเรื่อง ความพยายามอย่างมากที่จะสร้าง

และปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.60 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ย
อุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและมาก ตามลำดับ

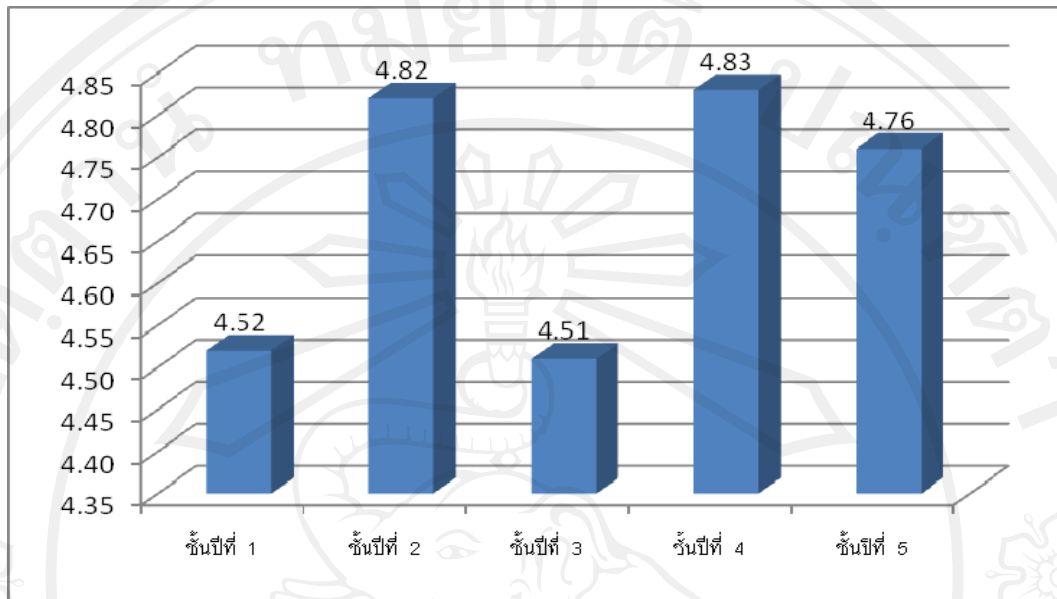
10. อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตน

รูป 12 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตน

ภาพรวมระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตนในนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.60 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 4.57 4.39 และ 4.59 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าอยู่ในระดับมากทั้งหมด

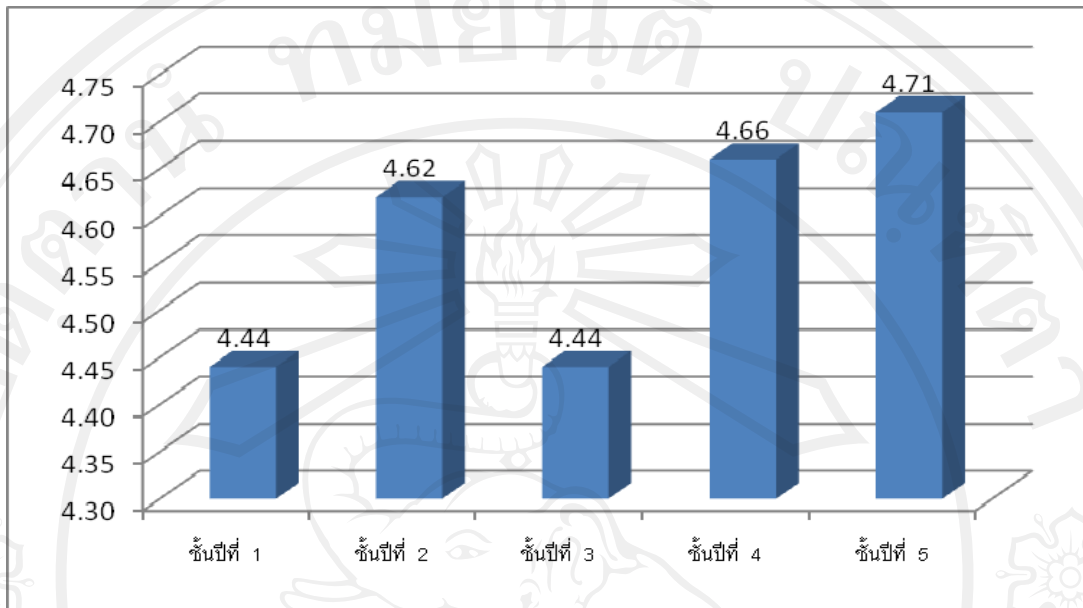
11. อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคม

รูป 13 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคม

ภาพรวมระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคมในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.83 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 4.82 4.51 และ 4.76 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าอยู่ในระดับมากทั้งหมด

12.7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

รูป 14 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1-5
กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งใน นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.71 ส่วนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 4.62 4.44 และ 4.66 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าอยู่ในระดับ มากทั้งหมด

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง อารมณ์อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือตนเอง อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือ ในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ แปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

ทำการทดสอบทั้งหมด 80 สมมติฐาน ระหว่างปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงเกรด เฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัย 5 อุปนิสัย ได้แก่ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ผลการทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ

.05 มีดังนี้

1. ผู้ที่มีช่วงอายุ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19 เท่ากับ 0.29240
- ผู้ที่มีช่วงอายุ 20-21 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19 เท่ากับ 0.17527 และผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19 เท่ากับ 0.19022
- ผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19 เท่ากับ 0.19180

2. ผู้ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน ดังนี้

- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .25401 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .27985
- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .26111 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ .25626 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .21232 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ .20747 นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีระดับ
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .22173
นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 เท่ากับ .21688

- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .20413
- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .22196
- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ .20467
- นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่ากับ .20600

3. ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง
พื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับ
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา
ต่ำสุด อยู่ในช่วง 2.01-2.50 เท่ากับ .40953 ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค
การศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง
อารมณ์มากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.01-3.50
เท่ากับ .26832
- ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับ
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค
การศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 2.01-2.50 เท่ากับ .45807

4. ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงความ
สมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 2.01-
2.50 เท่ากับ .45807

5. ผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความ
สมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่อยู่ด้วยกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่แยกกันอยู่ เท่ากับ 0.26141 ผู้ที่มีสถานภาพของบิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่แยกกันอยู่ เท่ากับ 0.33544

6. ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยความสมคูลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม 0.16344
- ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม .21126
- ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม 0.14186
- ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม 0.13375

7. ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยความสมคูลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ดังนี้

- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .37318
- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการ

ดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .36459

- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .32196
- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .55896 และผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .36204
- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .53014 และผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ .33730

8. ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน ดังนี้

- นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เท่ากับ .17628

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) พบว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นมาก่อน ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ทำการทดสอบประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน กับ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทุกอุปนิสัย ยกเว้น อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ที่มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ แต่เมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed น้อยกว่าค่า α ที่กำหนด คือ .05) แล้วพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ในอุปนิสัยอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา เรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

จากการศึกษาระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องการเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.78 รองลงมาเป็นเรื่องการแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเรื่องการไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.03 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตร บัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุด ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนช่วงจำนวนเพื่อนสนิทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่า ตัวแปรช่วงจำนวนเพื่อนสนิทมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันท์มูเทินสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.57 รองลงมาเป็นเรื่องเวลาทำงานฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ส่วนเรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.26 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพของบิดา/มารดา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปร เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพของบิดา/มารดา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนลำดับในครอบครัวของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรลำดับในครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Proactive)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 2 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตร์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 6 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตร์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิด

สร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทรวงศ์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน (Put First Things First)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 7 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อนอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อนอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทรวงศ์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อนอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อนอยู่ในลำดับที่ 7 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 4 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ด

อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 3 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 7 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรง

ประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง (Synergize)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 5 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัตธีรนนท์ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในลำดับที่ 7 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทรวงศ์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 1 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัตธีรนนท์ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอบนลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอบนลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอบนลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว

จากการศึกษาระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธวัชรัตนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธวัชรัตนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนเพศและลำดับในครอบครัวของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธวัชรัตนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรเพศและลำดับในครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กลุ่มอุปนิสัยชั้นในสังคม

จากการศึกษาระดับอุปนิสัยชั้นในสังคม ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ระดับอุปนิสัยชั้นในสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยชั้นในสังคมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยชั้นในสังคมของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มชั้นในสังคม ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปร อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยชั้นในสังคมของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนลำดับในครอบครัวของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยชั้นในสังคม ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรลำดับในครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับอุปนิสัยชั้นในสังคมของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

จากการศึกษาระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงาน

พิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนเพศ ลำดับในครอบครัว และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่าตัวแปรเพศ ลำดับในครอบครัว และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อค้นพบ

1. อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับต่ำ รวมทั้งอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับต่ำ เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว พบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมในระดับสูง (.712) และทั้งอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนและอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูงมาก (.933 และ .902 ตามลำดับ) นอกจากนี้ อุปนิสัยทุกอุปนิสัยยังมีความสัมพันธ์กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูง ยกเว้น อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2. ช่วงอายุ มีผลต่อระดับอุปนิสัยหลายประการ ได้แก่

- ผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19
- ผู้ที่มีช่วงอายุ 20-21 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19 และผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19
- ผู้ที่มีช่วงอายุ 22-23 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 18-19

3. ชั้นปีที่ศึกษา มีผลต่อระดับอุปนิสัยหลายประการ ได้แก่

- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1
- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 5 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3
- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 5 มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

4. เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด มีผลต่อระดับอุปนิสัยหลายประการ ได้แก่

- ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 2.01-2.50 และช่วง 3.01-3.50

- ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด อยู่ในช่วง 2.01-2.50
5. ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 3.50-4.00 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 2.01-2.50
6. ผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่อยู่ด้วยกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่แยกกันอยู่ และผู้ที่มีสถานภาพของบิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาที่แยกกันอยู่
7. ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มากกว่าผู้ที่ไม่ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม
8. ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีผลต่อระดับอุปนิสัยหลายประการ ได้แก่
- ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีความเฉยๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
 - ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
 - ผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

9. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ก่อนที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะนำความรู้ในเรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเข้าไปสอดแทรกในเนื้อหาของกระบวนวิชา หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ของทางคณะ ผู้บริหารและคณาจารย์ของทางคณะศึกษาศาสตร์ควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อที่ผู้บริหารและคณาจารย์จะได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ดังนั้นคณะศึกษาศาสตร์จึงควรจัดการอบรมแก่ผู้บริหารและคณาจารย์ให้มีความเข้าใจในเรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งก่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้นี้ไปสู่นักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

2. ในการจัดกิจกรรมทุกครั้งของฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรให้นักศึกษาได้ทำการประเมินตนเองก่อนการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และควรให้นักศึกษามีการบันทึกผลการประเมินตนเองไว้ เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง สำหรับคณะศึกษาศาสตร์ควรมีการบันทึกผลการประเมินของนักศึกษาไว้เช่นเดียวกัน เพื่อติดตามพัฒนาการของนักศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งด้วยแบบประเมินตนเองเช่นเดิมหลังจากที่ได้มีการทำกิจกรรมที่สอดแทรกความรู้เพื่อการพัฒนา 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสำหรับนักศึกษาแล้ว ซึ่งจะช่วยให้คณะศึกษาศาสตร์สามารถพิจารณาได้ว่ากิจกรรมใดที่จัดขึ้นแล้วช่วยให้นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ดีเพิ่มขึ้น หรือกิจกรรมใดที่จัดขึ้นแล้วไม่ส่งผลทำให้นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ดีเพิ่มขึ้น ทางคณะศึกษาศาสตร์ก็จะได้ทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่ดีมากขึ้นแก่นักศึกษาต่อไป นอกจากนี้แล้วคณะศึกษาศาสตร์ยังอาจประเมินอุปนิสัยต่างๆ ผ่านทางคณะครู

อาจารย์ ที่นักศึกษาได้ไปทำการฝึกสอนที่โรงเรียนนั้นด้วยว่าในแต่ละปี นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีลักษณะอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรได้ด้วย

3. จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ทำให้ศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่สูงกว่าการไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ ดังนั้นทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรจะมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยเป็นการให้ความรู้จากวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญและทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้นำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมสูงสุด ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรอาจเริ่มทำตั้งแต่วันที่ปฐมนิเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จนถึงวันปัจฉิมนิเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ดังแสดงในตาราง 120

ตาราง 120 แสดงการนำแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ มาใช้ในการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิจกรรม	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5
ปฐมนิเทศ	อบรม 7 อุปนิสัยสำหรับ ผู้ทรง ประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ นักศึกษา ประเมินตนเอง	นักศึกษา ประเมิน ตนเอง เปรียบเทียบ กับการ ประเมินผล ในครั้งแรก	นักศึกษา ประเมิน ตนเอง เปรียบเทียบ กับการ ประเมินผล ในครั้งแรก	นักศึกษา ประเมิน ตนเอง เปรียบเทียบ กับการ ประเมินผลใน ครั้งแรก	นักศึกษา ประเมิน ตนเอง ร่วมกับการ ประเมินของ โรงเรียนที่ นักศึกษาไป ฝึกสอน
เนื้อหาเสริม วิชาหลัก	มุ่งให้เข้าใจ และรู้จักตนเอง ก่อน รวมถึงรู้ เป้าหมายใน การดำเนินชีวิต (แก่ตน)	เน้นการ พัฒนา ตนเองใน ทุกๆ ด้าน (แก่งาน)	เน้นการใช้ ชีวิตแบบคิด บวก (แก่คิด)	มุ่งการ ประสานพลัง เข้าใจผู้อื่น (แก่คน)	มุ่งความสมดุล ในการดำเนิน ชีวิต (แก่ดำเนิน ชีวิต)

ตาราง 120 (ต่อ)

กิจกรรม	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5
กิจกรรม พัฒนา คุณภาพ นักศึกษา (เน้นกิจกรรม ที่ช่วยพัฒนา อุปนิสัยที่ 3 การทำตาม ลำดับความ สำคัญ ซึ่งเป็น อุปนิสัยที่มี ระดับต่ำสุด ในทุกชั้นปี)	จัดอบรมเรื่อง “เคล็ดไม่ลับ กับการบริหาร เวลา” พร้อมทั้งมอบ สมุดบันทึก การใช้ชีวิต ประจำวันแก่ นักศึกษาได้ จดบันทึกการ ใช้เวลาในแต่ละ วัน เพื่อ ปรับปรุงการ ใช้เวลาให้เกิด ความสมดุล ในชีวิต	จัดกิจกรรม เข้าค่าย “First things First Fun with Friends” เพื่อเป็นการ ฝึกความวินัย และเรียนรู้ การใช้ชีวิต ร่วมกับเพื่อน และบุคคลอื่น ในสังคม	จัดอบรม เรื่อง “บริหารเวลา ด้วยหัวใจ: เรียนดีมีความสุข” เพื่อจัดสรร เวลาให้เกิด ความ สำเร็จในการ เรียน	จัดกิจกรรม การถ่ายทอด ความรู้จากรุ่น พี่ที่จบไปแล้ว เพื่อที่ นักศึกษาจะ ได้เตรียมตัว ล่วงหน้า และ วางแผนชีวิต ได้ถูกต้อง ก่อนที่จะไป ทำการ ฝึกสอนต่อไป ในชั้นปีที่ 5	จัดอบรม โครงการ เรื่อง “สูตรบริหาร เวลาเพื่องาน และชีวิต” นำไปสู่ความ สำเร็จในการ การทำงาน และการ ดำเนินชีวิต อย่างมี ความสุข
กิจกรรม ชมรม	ชมรมพัฒนาตนเอง สำหรับนักศึกษาทุกชั้นปีที่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโดยสมัครใจ				
ปัจจัยนิเทศ	-	-	-	-	ภายใต้หัวข้อ เรื่อง ครูดีกับ

					ชีวิตที่เป็นสุข
--	--	--	--	--	-----------------

4. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ฉะนั้นในกระบวนการพัฒนาผู้เรียน และการจัดโครงการเสริมสร้างทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์อาจนำความรู้ในเรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพเข้าไปสอดแทรกในเนื้อหาของกระบวนการวิชา การเสริมสร้างทักษะทางสังคม และการจัดอบรม เพื่อให้นักศึกษาได้นำหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม พร้อมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ที่จะเป็นครูที่ดีในอนาคต

5. สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีอุปนิสัยในแต่ละด้านค่อนข้างน้อยจนถึงน้อยที่สุด ควรได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ อาจจัดให้มีการเสริมความรู้ในแต่ละอุปนิสัยชี้ให้เห็นข้อดีของการมีอุปนิสัยดังกล่าว และกระตุ้นให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พัฒนาตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางคณะจัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับทุกสภาพแวดล้อมรอบตัวที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ นอกจากนั้นแล้วควรมีการให้คำปรึกษาและคำแนะนำจากคณาจารย์ สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว เรื่องการเรียน รวมถึงเรื่องการศึกษาฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 อยู่ตลอดเวลาด้วย

6. เพื่อเป็นการพัฒนาระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อาจารย์ผู้ทำการสอนในแต่ละกระบวนการวิชาควรจัดทำใบประมวลกระบวนการวิชา (Course Syllabus) ให้แก่นักศึกษาในวันแรกที่มีการเรียนการสอน ซึ่งจะแสดงตารางการเรียน กำหนดการสอบ รวมถึงงาน การบ้าน ที่อาจารย์จะได้มอบหมายให้นักศึกษาทำตลอดภาคการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดส่งงานทุกอย่าง เพื่อให้นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียน และจัดทำตารางเรียนทุกรายวิชาได้ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถที่จัดสรรเวลาในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น มีเวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ มีเวลาในการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา รวมทั้งมีเวลาในการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบล่วงหน้า และยังทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาว่างจากการเรียน เพื่อทำกิจกรรมของทางคณะ หรือของทางมหาวิทยาลัย ที่นักศึกษามีความสนใจ ควบคู่ไปกับการเรียนด้วย และการทำกิจกรรมต่างๆ นั้น จะช่วยให้

นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะเข้าใจเราตามมาด้วย

7. จากการศึกษาพบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำกิจกรรมของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีส่วนช่วยพัฒนาระดับอุปนิสัยต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรร่วมกับหน่วยกิจการนักศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในการกำกับดูแลและประสานงานในการจัดกิจกรรมของคณะ ในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในคณะ ให้มีความน่าสนใจ และมีความสนุกสนาน ที่สอดคล้องประโยชน์และข้อคิดที่ดีให้กับนักศึกษาที่ทำกิจกรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดให้ด้วยความเต็มใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรม ซึ่งเมื่อนักศึกษาเกิดความสนใจแล้ว ก็จะทำให้นักศึกษาชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมมากขึ้นด้วย ทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อน ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน รู้จักการแสดงความคิดเห็น และสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมเพิ่มขึ้นด้วย

8. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ฉะนั้นคณะศึกษาศาสตร์จึงควรจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำในระหว่างเรียน หรือระหว่างปิดภาคเรียน เช่น การจัดโครงการเปิดสอนพิเศษทั้งด้านการเรียนและด้านกีฬาของคณะศึกษาศาสตร์ ภายใต้ชื่อโครงการ “พี่สอนน้อง จูงมือสู่ประตูความสำเร็จ” ให้แก่นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ อีกทั้งทางคณะศึกษาศาสตร์อาจร่วมกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้นักเรียนจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดี และมีความใกล้ชิดกับคณะศึกษาศาสตร์ ได้เข้ามาเรียนรู้กับทางคณะ ผ่านทางนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีความรู้ทั้งทางด้านวิชาการ และนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษเกี่ยวกับด้านกีฬา ซึ่งจะทำให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พร้อมกับมีรายได้พิเศษในการทำงานพิเศษที่ทางคณะจัดหาให้ ซึ่งนักศึกษาก็จะได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้ที่จะเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น รู้จักคุณค่าของเงิน รวมทั้งมีประสบการณ์ในการทำงานก่อนจบการศึกษา

ออกไปประกอบอาชีพจริง ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองทั้งทางด้านทักษะการใช้ชีวิต และทักษะในการทำงานได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

9. ทางคณะศึกษาศาสตร์ควรร่วมกับทางคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ทางนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ เช่น โครงการกิจกรรมรับน้องใหม่ โครงการพี่น้องคุณครูจูงมือขึ้นคอย โครงการกิจกรรมเชียร์ โครงการกีฬาสุขภาพศึกษาศาสตร์ โครงการ Spirit Sport Day โครงการสัมพันธ์น้องพี่ภายในภาควิชา เป็นต้น เพื่อให้ทางคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นรุ่นพี่ของคณะ ได้ใช้ความใกล้ชิด ความสนิทสนมคุ้นเคย ที่จะชักชวนรุ่นน้องให้มาร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ได้มากขึ้น และยังเป็น การเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีซึ่งกันและกันระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องภายในคณะ นอกจากนั้นแล้วในการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง จะทำให้นักศึกษาศาสตร์ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของทางคณะ หรือมหาวิทยาลัยมากขึ้น รู้จัก แสดงความมีน้ำใจ และใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นั้นได้พัฒนาตนเอง และมีอุปนิสัยอื่นๆ ที่ดีตามมาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

1. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ควรที่จะประเมินตนเองเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่เป็นประจำด้วยความเชื่อตรง เพื่อให้ทราบถึงข้อเสียของตนเองที่ควรทำการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในด้านที่ตนเองมีระดับอุปนิสัยน้อยที่สุดจนถึงค่อนข้างน้อย ควรให้ความสำคัญและใส่ใจเป็นพิเศษ

2. จากการศึกษาพบว่า ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม มีผลทำให้ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์สูงขึ้น แสดงได้ว่าการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงเป็นการฝึกให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้คุณค่าของเงิน รู้จักที่จะรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น ส่งผลต่อระดับอุปนิสัยที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นนักศึกษาที่มีเวลาว่างจากการเรียน และการทำกิจกรรมของคณะหรือมหาวิทยาลัย อาจหางานพิเศษทำ เพื่อช่วยพัฒนาตนเองให้มีประสบการณ์ในการทำงานจริงเบื้องต้น ก่อนที่จะจบการศึกษาไปเป็นครูในอนาคตต่อไป โดยนักศึกษอาจทำงานพิเศษที่มีความสอดคล้องกับการเรียน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้อยู่ตลอดเวลา เช่น การสอนพิเศษให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ตามสาขาวิชาที่ตนเองได้เลือกเรียนมา

3. จากผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยในแต่ละอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับ
มาก แต่เมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5
มีค่าเฉลี่ยบางอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยจนถึงระดับน้อยที่สุด ได้แก่ อุปนิสัยที่ 3 การทำ
ตามลำดับความสำคัญ เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ
46.23 และเรื่องฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวาย
อื่นๆ ในแต่ละวัน มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 32.39 เป็นต้น ซึ่งอุปนิสัยดังกล่าวควรจะ
ได้รับการพัฒนาให้มีระดับที่สูงขึ้น โดยนักศึกษาจะต้องรู้จักที่จะวางแผนในการดำเนินชีวิต ทั้ง
ทั้งด้านการเรียน การทำกิจกรรม และเวลาในการอยู่ร่วมกับบุคคลในครอบครัว จัดลำดับ
ความสำคัญของงานแต่ละอย่าง เพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสบ
ความสำเร็จและความสุขในการดำเนินชีวิตไปพร้อมๆ กัน